IVO CARNOTENSIS. PS. AUGUSTINUS
Österreich, 12. Jh.
Seite 117r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26119
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ecclā laboramus merore afficim padūsarius quos uernatis de celo misse auctoritas affirmat
ut separatos ab ecclā sic ⁊ a pmissas ecclē filius grā. licet eni iustice ꝓpugnando min p
ficiam iusta ē tam matis nrē causa qua insistimus. xliii.

Gaudētā hanc ascō diuini ⁊ humani iuris collisionē scissurā hanc unitatis ecclē quicqd
usq; piu ⁊ iustū ē exasperantē denū tribunal extremū in se pnocantē auctore nē moguntina
synodo insistentes discant in pori pplo scismā atroci sacrilegio ydolatrie iudicatū. dis
cant orbē terrarū contē insensatos pugnaturo debitū scismatis terre biatū. aug ad
chrysinū. Si placet de pteritis psentia metiam. Nec ulla dubio te ñ fugit poris pplī te
poribus ⁊ ydolatre sacrilegū fuisse comissū ⁊ a rege cremptore libri ꝓphetici incensū.
Quo utroq; crimine scismatis malū ñ puniret atroci ñ gnus pendere. Profecto eni re
cordaris quē admodū scismatis auctores uiuos debiscens terra sorbuerit ⁊ eos q cen
serant celo irruens ignis absupserit. Sic nec fabricatū ⁊ adoratū ydolū nec sacer
liber eius meruit iudicari. Ite. Neq; eni uob obicim ñ scismatis crimē qd
ēia heresi male pseuerando fecistis. Quanti aū diuino iudicio pendat hoc facin
lege qd ite legisse ñ ambigo. Inuenies aū dathan ⁊ abyron hyatū terre deuoratos ceterosq;
omis q eis esensserant igne de medio eōr existente esuptos. Illud g scelus ad exemplum
dnis ds psenti supplicio denotauit ut cū talib; pacientissime parcit quali ultimo iudi
cio reseruet ostenderet. Ide ad pdictos gramaticos de ceciliano. Qui fecerunt ydolū asi
tata gladii morte pempti s. q u scisma facere uoluerit hyatū terre pncipes deuora
ti ⁊ turba esentiens igne esupta ē. Diuisitate penarū diuisitas agnoscitur meritorū.
Ide intitatū inepta iobis. Qd sibi sperant illi q uerba nouissima sedentis in celo
custodiunt uidentis desup an cremptat an ñ contemptat illi q dixit saule saule qd
me psequeris. q seruat ad iudicū quicqd uidet pati mbra sua. Et qd nos fecim inq
unt. Nos sum passi psecutione ñ fecim. Vos fecistis omiseri q diuisistis ecclam. Maior ē
machera lingue qua ferri xliiii.

Audito g uerbo di qd ipse digit di ⁊ cordib; patrū inscripsit ⁊ pos ⁊ opam eōr edi
ficationi ecclastice pscripsit qcūq; in una spe uocationis suspiras hereditate pmis
sa filio adoptionis insiste qd audieras ne pscriptis cordi tuo ñ inscriptis te de li
bro uiuentū deleas cū ēia catholice ee pdas. Nullatenus g comunices canonice
excomunicatis. Comunicantē eisde excomunicatis ita ut ñ habeas psacramēta
ecle que celebrant apbro excomunicatis comunicante cū ñ sit certū lucente
die sole ee sup terra qua canonice separatū ab ecclā nichil gre ⁊ ecclastice bene
dictionis opaturū in ecclā. Credas ēia ut nichil certū sedis aplice inuasore q ab
illo papa que ntanū romana s. omis porbe tratū ecclā longi dece annis aplice
psule absq; contradictione habuit regularē excomunicat ⁊ in omib; synodis rome
septennio celebratis anathemate innouato satane inreuocabiliter tenet excomuni
catoris sui inaudita indiscussi sedis usurpatū esecrat immo dante maledictionē
manciipat ñ a carnalibus epis ostiensi albanensi portuensi quib; solis cessit est